

Hüzzam Makamı Yağmursun

— Ayşe Manav · 08 Ocak 2013

Yüreğimde bıraktığın acılar ağlıyor şimdi.
Şimdi hüzzam makamı yağmur yağıyor buralara.
Ruhumu besleyen sevgi dallarında
Açan sevgi çiçeklerim soluyor tek tek,
ve bir kara kışa hazırlanıyor bu yürek.

Uzak diyarlardan, adını hiç anmadığın,
Caddelerinde ve sokaklarında dolaşmadığın,
Uğrunda mektuplar yazmadığın diyarlarda soldu gün,
Yüreğine hiç dokunmadığın,
Gözlerine hiç bakamadığın kadardı uzaklığın.

Hüzzam makamı aşk şarkılarındaydı sıcaklığın,
Hep beklenen, özlenen, uğrunda ölürcesine sevilen,
Bazen ölünen, ölüp ölüp yeniden dirilen,
Kara saplı bir hançerdin bağrımdan çıkaramadığım,
Güneşi doğmayan kış ayazında bıraktığın..

Buralara hüzzam makamı yağmur yağıyor sevdiğim,
Bu koca şehir yıkanıyor, sen damlalarıyla,
Caddelerde yokluğunun ayak sesleri geceye uzanan,
Bir kez daha gözyaşlarım karışıyor yağmura,
ve hüzzam makamı şarkılar dudaklarımda.

Ayşe MANAV